

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 noiembrie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți... (Mc 14,7)

Dragi credincioși,

Dacă suntem mulțumiți că Isus este **Emanuel - Dumnezeu este cu noi** atunci trebuie să-i ajutăm și pe prietenii noștri, pe cunoștințele noastre, pe vecinii noștri să înțeleagă această prezență.

Fiecare gest de iubire pe care îl facem ni-L face prezent pe Domnul. „Acolo unde este caritate și iubire, acolo este Dumnezeu”.

Dumnezeu nu are nevoie de înțelepți pentru a face operele iubirii sale. Are nevoie de persoane generoase care știu să spună întotdeauna „DA” Lui, dar nu numai Lui, ci și persoanelor care sunt în nevoi, dăruindu-le un pic din bunăstarea noastră pentru ca și ei să poată avea cel puțin necesarul pentru a trăi.

Crăciunul este de acum la poarta casei noastre.

Să ne arătăm bucuria de a sta cu Isus, **Emanuel**, participând cu bucurie la slujbele din acest Post și crescând în gesturi de bunătate față de toți cei din jurul nostru, în familie, în grupul de prieteni, la locul de muncă, pe stradă.

Făcând acestea, cu siguranță Nașterea Domnului va fi o mare sărbătoare, pentru că va fi întâlnirea dintre doi prieteni care doresc să fie, unul pentru altul, „Emanuel”: a lui Isus care este mulțumit să stea cu noi și a noastră, mulțumiți să stăm cu El, dar și cu toți cei pe care Isus îi iubește, așa cum ne iubește pe noi.

Ia și tu Cutia de Crăciun și pune în ea darul tău, expresie a renunțării tale, și ajută pe cel care se află în dificultate.

Caritas Eparhial Oradea va direcționa ajutorul tău acolo unde este cea mai mare nevoie.

Renunțând se poate dărui

Se poate renunța: la o ciocolată, la un suc, la o prăjitură, la un film, la o cafea, la un pachet de țigări, la un vin, la o bere, la Tu la ce renunți?

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Alina Silaghi** și **Mihaela Bontu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Ușa închisă

“Un lucru îți lipsește.” Unii dintre noi avem anumite încăperi din casa noastră în care nu dorim ca Dumnezeu să intre. Ținem încăperile acestea zidite bine. Pentru tânărul din Evanghelia de astăzi, această încăpere era lumea banilor. Nu vroia ca Isus să intre în această încăpere. Poate pentru noi această încăpere este ocupată de sufocanta ambiție de a reuși în carieră, indiferent pe câți trebuie să îi calci între timp în picioare. Pentru unii, poate să fie ocupată de vechiul păcat al refuzului spovezii. Sau poate această încăpere zidită este ocupată de sexualitatea noastră căreia suntem hotărâți să ne supunem, orice ni s-ar întâmpla, oricât ne-ar costa. Pentru alții poate să fie o ură adâncă față de cineva, ură ce stă între noi și Dumnezeu, furându-ne pacea. Dumnezeu poate să aibă orice dorește de la noi, dar nu acel “un lucru”. Poate să intre în orice încăpere, dar nu în aceasta!

Cu alte cuvinte, facem din religie doar un sector oarecare al vieții noastre. Avem sectorul social, sectorul intelectual, sectorul recreativ, sectoarele pentru politică, finanțe, afaceri, științe, și avem și un sector al religiei. Ni se pare că cel mai groaznic lucru pe care am putea să îl facem este să lăsăm sectorul religiei să interfereze cu celelalte sectoare. Am auzit spunându-se de exemplu că nu trebuie să amestecăm religia cu politica sau cu afacerile. Fiecare cu ale lui. Așa ceva a încercat să facă și tânărul din Evanghelia de astăzi. Dumnezeu ține de sinagogă, credea el. Dumnezeu nu are nimic de-a face cu lumea finanțelor, cu bunurile materiale. Dar Isus insistă spunând că de Dumnezeu țin toate sectoarele vieții, toate încăperile casei în care trăim, ale căror uși, fără vreo excepție, trebuie să îi fie deschise. Nu facem așa, iar El bate la ușile pe care le ținem închise. “Un singur lucru îți lipsește.”

“Vino de-Mi urmează”. Când Domnul nostru Isus Cristos i-a întâlnit pe Andrei, Matei, Iacob, Ioan, Petru și pe alți apostoli, le-a adresat invitația: “Urmează-mi!” Se notează în Evanghelie faptul că aceștia au răspuns lăsând toate și urmându-l pe Isus. Aceeași invitație îi este adresată de Isus tânărului bogat: “vino de urmează Mie”. Și el a fost invitat de Isus să fie apostol ca Matei, Petru, Ioan. Dacă l-ar fi urmat pe Isus, astăzi l-am fi avut în calendar, menționat ca Apostol; nu l-a urmat, așa că nici măcar numele nu i-l știm. “Un lucru” l-a ținut departe de Dumnezeu – iubirea lui pentru bunuri.

Care este acel “un lucru” în viața noastră? Este vreun păcat de care refuzăm să ne despărțim? Este vreo parte din noi pe care refuzăm să o deschidem în fața lui Dumnezeu? Avem cumva vreo iubire care este deasupra iubirii ce i-o purtăm lui Dumnezeu? Există vreo persoană pe care refuzăm să o iertăm? Orice ar fi, mesajul lui Cristos pentru noi este acesta: chiar și un singur păcat, atâta timp cât nu renunțăm la el și nu căutăm iertarea lui Dumnezeu, ne poate ține în afara Împărăției cerurilor. (...)